

ŠÍP

1
December
2012

Časopis žiakov Základnej školy v Bošanoch

sip@zsbosany.edu.sk

Prvák, prvák...

Vianoce

Učíme interaktívne

Elwood v Bošanoch

The Human Body

Začínáme

Nový školský rok je už v plnom prúde. September, október a november ubehli ako voda a my sme za ten čas stihli veľa toho zažiť, zorganizovať, navštíviť..... A o tom všetkom je toto číslo Šípu a ešte aj niečo navyše.

V tomto školskom roku sa budeme so Šípom stretávať už len v elektronickej podobe. Veď sme moderní žiaci a moderní učitelia v modernej škole. A nesmieme zabudnúť ani na moderných rodičov, ktorým nerobí problém naťukať si webovú stránku našej školy a nakuknúť do elektronického Šípu. Tak vám prajeme nerušené čítanie!

- ***Prvák, prvák, vystrč rožky***
- ***Noví notebookáči***
- ***The Human Body***
- ***Aktuality***
- ***Interaktívne aj hyperaktívne...***
- ***Elwood v Bošanoch***
- ***Mikulášku, dobrý strýčku***
- ***Imatrikulčná slávnosť.....***

N
A
Š
A

P
O
N
U
K
A

Aktuality

Aktuality

➤ 27.9. sa uskutočnilo okresné kolo v cezpoľnom behu. Anna-Mária Peciarová obsadila 2.miesto a Martin Tkáč 3.miesto. Družstvo starších žiakov a mladších žiakov získalo 2. miesto. Gratulujeme!!!

➤ Tak ako každý rok sme sa mohli v dňoch 28.-29.9. pokochať na kreatívnych a zaujímavých výtvoroch vyrobených z prírodných materiálov a z darov z našich záhrad. Presvedčili sme sa, že deti z našej školy majú skutočne šikovné ruky.

➤ 3.10. sme sa dozvedeli skvelú správu- naša škola bola zaradená do klubu prestížnych škôl Slovenska Pallas Athéna. Tešíme sa !

➤ Druhý októbrový týždeň vymenilo 89 detí našej školy školské lavice za bazény mestskej plavárne v Topoľčanoch. Za svoju snahu a prekonanie strachu dostali mokré vysvedčenie.

➤ V októbri a v novembri sa mnohí žiaci zúčastnili svetovej výstavy The Human Body.

➤ 23.10. boli pokrstené a vypustené do voľnej prírody motýle, ktorých vývin od húseníc až po dospelé jedince mohli žiaci pozorovať na hodinách biológie.

➤ V októbri nezabudli na svojich starých rodičov žiaci 6.A, ktorí si ich pozvali do školy pri príležitosti Mesiaca úcty k starším.

➤ 30.10. žiaci 7.A Lenka Sivá, Viky Lednická, Kristián Menšík prezentovali projekt Čitateľskí výskumníci na školskej konferencii v Partizánskom.

➤ 6.11. naši chlapci zvíťazili v okresnom kole stolnom tenise družstiev. Naše družstvo zvíťazilo v zložení Juraj Krchník, Patrik Bučko, Michal Chudý.

➤ 6.11. v budove ŠKD znovu strašilo- rôzne príšery, bosorky a čarodejnice sa prišli zabaviť na strašidelné čítanie.

➤ V pondelok 19. novembra sa naši piataci spolu so svojimi vyučujúcimi geografie zúčastnili exkurzie do Hvezdárne a planetária v Hlohovci.

➤ 21. 11. sa žiaci 5. a 6. ročníka zúčastnili exkurzie v Bratislave. Navštívili Atlantis science center, „Tutanchamónovo múzeum“, Slávin a Bratislavský hrad.

➤ 29.11. sedem kenských učiteľov v doprovide troch Slovákov prišli k nám do školy. Páčili sa im naše odborné učebne, triedy, žiaci im ukázali ako pracujú s počítačom, učelia hovorili o modernom vyučovaní, projektoch.

➤ 2.12. začal advent a naša škola sa zaodela do vianočného rúcha. Cítiť, že Vianoce sú za dverami.

➤ 13.12. na Luciu vyhнали štyri Lucky z našej školy všetko zlo a choroby. Je pekné vidieť, ako sa tradície vracajú medzi nás.

Prvák, prvák, vystrč rožky

Je ich 37 a v škole sa im páči. A viete prečo?

Lebo:

- ... v škole sa nemusí spať
- ... máme počítačovú tabuľu
- ... pozeráme aj rozprávky
- ... chodíme na cvičenie do telocvične
- ... máme informatiku na notebookoch
- ... píšeme naozajstným perom
- ... sedím pri Zuzke
- ... máme aj domáce úlohy
- ... na náboženstve sa modlíme a spievame
- ... budú Vianoce a dostanem darčeky
- ... máme desiatovú prestávku
- ... pekne tu hrajú pesničky
- ... je tu všetko ľahké, ani písanie mi nerobí problémy
- ... keď sa naučíme, môžeme sa hrať

I n t e r a k t í v n e a j

Tak sa učia prváci a tretiaci, ktorí sa tento školský rok môžu pochváliť novými interaktívnymi tabuľami. Potešili sa im nielen deti ale aj pani učiteľky. Veď kto to kedy videl, ovládať tabuľu dotykom, písať po nej prstom, či presúvať obrázky interaktívnym perom. To všetko dokáže a ešte oveľa viac. Pomýlite sa? Použijete interaktívnu gumu. Chcete nakresliť rovnú čiaru? Ťuknete na inteligentne pero, ktoré to pomocou vašej ruky dokáže. A pani učiteľky si nevedia vynachváliť širokú ponuku kvalitných vyučovacích materiálov a cvičení v elektronickej podobe.

No a hyperaktivita? Tá sa prejavuje často, lebo deti sa nevedia dočkať, kedy už aj ich pani učiteľka vyvolá k tej zázračnej tabuľi.

h y p e r a k t í v n e

Noví notebookáči

Na najbližšie tri roky sa tejto počty dostalo žiakom v 7. A triede. Okrem školských aktoviek chodia do školy aj s notebookom. Máme im čo závidieť. Učenie týmto spôsobom je zaujímavejšie a atraktívnejšie, nuda na hodinách určite nehrozí.

I BOBOR

Informatická súťaž, ktorá preverila logické myslenie, pozornosť, postreh a rýchlosť našich žiakov sa uskutočnila v mesiaci november. Z 81 zúčastnených bolo až 32 úspešných riešiteľov. Tými najlepšími, ktorí získali plný počet bodov, boli žiaci z 8.A triedy: P. Beliansky, A. Pargáč a N. Kostolná. BLAHOŽELÁME!!!

Jedinú vec, ktorú máme všetci spoločnú, je naše úžasné ľudské telo. Niekoľko storočí ľudské telo lekári skúmali pri operáciách a pitvách..

*Teraz je toto zistenie sprístupnené všetkým.." hovorí Arnold Geller, hlavný tvorca exponátov výstavy **THE HUMAN BODY**.*

Výstava svojím rozsahom a desiatkami nových exponátov presahuje všetko, čo bolo doteraz na Slovensku k videniu.

Pozýva návštevníkov na detailnú cestu po ľudskom tele cez kosťu, svalstvo, reprodukčné orgány, dýchacie orgány, krvný obeh a ďalšie časti ľudského tela. Dopodrobna ste si mohli pozrieť, čo sa stane s ľudským telom následkom prejedania sa a nedostatku cvičenia.

Navštívili ju aj naši žiaci. A ako ju vnímali:

Tak to je jedna super výstava. Výstava plná ľudských tiel. Prvý dojem bol skôr odstrašujúci. No neskôr, keď nám sprievodca výstavou začal rozprávať o všetkých tých vnútornostiach, orgánoch, kostiach a svaloch, ktoré sme mohli na vlastné oči sledovať, tak to bolo vážne super. Dokonca sme videli, ako sa vyvíja ľudský plod. Vedeli ste, že vo svojom tele máte 206 kostí a 602 svalov? Asi nie! Ten, kto výstavu nevidel, prišiel o veľa. Všetko využijeme na hodinách biológie, ktorú máme až v budúcom školskom roku, ale hádam si niečo v hlave uchováme. No a určite vo svojom vlastnom živote, veď sme na vlastné oči videli, ako vyzerajú pľúca tých, čo siahajú často po cigaretách.

A. Kučerková, 6.A

Výstava The Human Body obišla celý svet a prišla aj k nám na Slovensko. Túto príležitosť využila aj naša škola a mohli sme vidieť zaujímavú expozíciu. The Human Body je výstava, kde môžeme nadobudnúť vedomosti o ľudskom tele. Výstava mala 9 častí, čiže miestností, kde bol vždy jeden medik (to je človek, ktorý nám podával podrobné informácie k danému exponátu). V každej časti sme mohli vidieť niečo iné- pre nás nevidané. Exponáty boli veľmi zaujímavé, pretože to boli skutoční ľudia po smrti. Videli sme ľudský nervový systém, pľúca fajčiara aj nefajčiara, rozmnožovaciu sústavu aj vývin jedinca (bábätko), ktorý ma najviac zaujal. Touto témou sme aj spravili bodku za našou exkurziou. Som veľmi šťastná, že som absolvovala túto výstavu. Je to nezabudnuteľný zážitok a odporúčam ju každému.

Natália Fruňová, 8.A

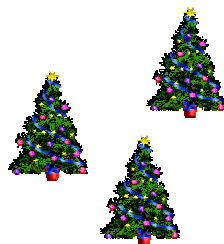

Mikulášku, dobrý strýčku

Prišiel aj tento rok a bol štedrý. Ved' sme poslúchali, alebo sme sa aspoň snažili. Okrem sladkostí priniesol plnú nošu hudby a vianočnej pohody. Cez piesne a koledy sme sa presúvali Európou a postupne sme navštívili niektoré európske krajiny.

Zoznámili sme sa s ich zvykmi a tradíciami. Dozvedeli sme sa, že nie všade nosí darčeky Ježiško. Vedeli ste, že vo Francúzsku je to Pere Noel, v Nemecku vianočný duch Weinachtsmann, v Taliansku Babbo Natale a v Španielsku Papa Noel? My to už vieme! Ale to, že najkrajšia vianočná pieseň Tichá noc vznikla v Rakúsku, to sme vedeli.

Imatrikulácia

„...bombová príprava ale neskutočná spontánnosť bola cítiť z tejto akcie, kde môj Jr. a jeho celá trieda boli prizvaní do cechu školáckeho... Krásne, spontánne... ”

Takto výstižne zhodnotil imatrikulácie prváčikov jeden z rodičov. Kto bol v ten deň v kultúrnom dome, dozvedel sa, kto je to Čítanko, Šikovniček, Počtárko, Športovko a Popletko, ktorý v tejto prváckej rozprávkovej krajine všetko pomotal. Ale naši šikovní a nebojácni prváci prišli na pomoc a v krajine urobili poriadok. Samá kráľovná ich pasovala do cechu školáckeho a svojich záchrancov odmenila. Za všetko vynaložené úsilie sa na chvíľu stali rytiermi a povozili sa na koni. Ako darček dostali od pani riaditeľky elektronické včielky, s ktorými sa budú učiť programovať. Tak im všetci držíme palce, aby sa im v škole darilo a páčilo!!!

Princíp neurčitosti

Trmácame sa horskou cestou nahor. Po bočnej strane sa nám otvára výhľad na ladné zrúcaniny starovekého mesta Delfy, ktoré tak zapadajú do okolitej panorámy hôr, ako keby tam patrili odjakživa. Tam bola starogrécka veštiareň, tam sa v priebehu stáročí striedali ženy s vešteckými schopnosťami, ktoré vždy nazývali menom Pýthia... Motor auta hučí a zavýja, ako sa auto štvorá do výšky. Zrazu auto stíchne, lebo zjazdová cesta končí. Ďalej sa musí ísť už len pešo po horskom chodníku. Teda sa vysúkame z auta, povystierame si stuhnuté svalstvo, vezmeme si batožinu a dáme sa na cestu do kopca.

Zdá sa, že k veciam, čo za niečo stoja, nevedie ľahká cesta. Po nejakom čase zahliadneme malý kamenný domček. Šofér, sprievodca a tlmočník v jednej osobe pokyvuje hlavou, sme na mieste. Unavení sa zvezieme na lavičku popri múre, kým náš sprievodca ide hľadať paniu domu. Sme vysoko v horách, je tu príjemne, nie tak horúco ako nižšie. Vzduch je tu čistý, ostrý a svieži, prináša vôňu divo rastúcej levandule, feniklu a rozmarínu, typickú pre Stredomorie, vôňu mýtov a rozprávok... Ale tu už prichádza náš tlmočník, aj so ženou neurčitého veku. Vyzerá tak, ako keby ožila dávna antická socha, tmavé vlasy zvinuté do uzla, pravidelná tvár, vzpriamený postoj. Hoci je nízkej postavy, pôsobí kráľovským dojmom. Tlmočník potvrdzuje, že je to tá, ktorú hľadáme. Pri pohľade na bandu dotieravých novinárov, čo ju tak nečakane prepadla, novodobá Pýthia nemihne ani okom, čím prejaví obdivuhodnú duchaprítomnosť a sebaovládanie. Zvrtné sa dnu a o chvíľu máme na stole pohostenie na uvítanie. Konečne sa môžeme pýtať.

„Bude koniec sveta?“

„Isteže bude,“ odpovedá Pýthia pokojne prostredníctvom tlmočníka melodickou gréčtinou, „všetko, čo raz začalo, aj raz skončí.“

„Ale bude teraz, v roku 2012?“

Pýthia sa rozosmeje – „Pre kresťanov je toto rok 2012, podľa židovského kalendára je rok 5773, budhisti rátajú rok 2555, moslimovia 1434. Kurdi majú rok 2624 a Jorubovia v Nigérii dokonca počítajú rok 10 054. Ako vidíte, v rôznych častiach sveta rok 2012 už prešiel a nič sa nestalo. Kalendár si v minulosti vymysleli ľudia, aby sa vedeli zorientovať v striedaní svetla a tmy, v striedaní dlhších a kratších dní, aby vedeli, kedy majú chodiť na lov alebo orať, siať či zberať úrodu, čo bolo pre nich životne dôležité, aby nezahynuli od hladu. My dnes slávime Nový rok v zime, hoci v minulosti ho ľudia oslavovali na jar, keď ožíva príroda.“

Mohli by sme ho sláviť hoci aj v lete, to je jedno, veď naša Zem sa predsa nezastaví vo svojom pohybe len preto, že si ľudia stanovili Nový rok alebo keď končí nejaký kalendár! Mayovia v Strednej Amerike, kde sa vo večne zelenej džungli nestriedajú ročné obdobia, mohli určovať roľnícke práce iba podľa meniacich sa hviezd na oblohe. Vypracovali si dokonca dva kalendáre, ktoré do seba zapadali ako väčšie a menšie ozubené koliesko. V tomto roku sa otočky oboch kalendárov stretnú a uzatvoria oba okruhy. To je všetko. Kalendár pokračuje ďalej novými okruhmi. Viete, koľkokrát už mal nastať koniec sveta? Navzdory tomu tu svet stále je.“

„Nuž - nikto nepopiera, že mnohé predpovede sú falošné. Ale prečo sa nedá presne určiť budúcnosť?“

„Vieme, že veci sa skladajú z častíc. Častica je niečo nesmierne malé, chvejivé a ťažko polapiteľné, čo nevidíme voľným okom. Ak chceme nejakú maličkú rýchlu časticu vidieť pomocou špeciálneho prístroja, musíme ju osvetliť, pričom svetlo sa správa ako futbalista, ktorý kopne do lopty. Ak sa stretne svetlo s časticou, odovzdá jej svoju energiu a vďaka tomu častica zmení smer a rýchlosť, je iná než pred osvetlením, kedy sme ju nevideli. Avšak vďaka tomu, že maličká častica má úplne iné vlastnosti, ako bežné veľké veci, ktoré poznáme zo svojho okolia, narážame na obmedzenosť našich pozorovacích schopností. Je to, ako keď priblížime oči príliš blízko ku knihe, v istom okamihu sa písmená rozmazú a nevidíme jasne. Keď vidíme časticu, vieme zistiť jej rýchlosť, ale nie to, kde je, lebo je už inde alebo vieme, kde častica je, ale nevieme, ako rýchlo sa pohybuje vďaka získanej energii. Nevieme naraz u častice určiť jej polohu a rýchlosť, tak, ako je to u veľkých veci, ako je lopta či auto. Túto nemožnosť presne zaznamenať obe tieto vlastnosti u častice nazývame princípom neurčitosti. Je možné, že vďaka princípu neurčitosti máme slobodnú vôľu. Keby častica nebola taká chvejivá, keby bola pevná ako pingpongová loptička, vedeli by sme presne, kde je, kam ide, ako sa budú správať iné častice, kde budú a kam pôjdu aj veci či ľudia, zložený z týchto častíc, budúcnosť by bola presne určená a dala by sa vypočítať. To, že nepoznáme budúcnosť, je možno veľký dar. Je prirodzeným behom vecí, že v živote sa striedajú lepšie i horšie chvíľky tak, ako sa strieda svetlo a tma. Veď by sme sa nemohli tešiť zo života, keby sme s určitosťou vedeli, že teraz príde čosi nepríjemné, iba by sme neustále trpeli v obavách. Základný dopravný predpis na ceste životom do budúcnosti predsa poznáme. Nikto nechce, aby ho iní oklamali, okradli či otrávil. **Správajme sa k iným ľuďom i k tomu človeku v nás tak dobre, ako chceme, aby sa ostatní správali k nám.**“

Anna Heseková

VENČEK

23. novembra vyvrcholila naša dvojmesačná tanečná príprava venčekom. Už takmer od začiatku školského roka sme sa spolu s našimi tančmajstrami stretávali v utorok po vyučovaní, aby sme sa naučili osem spoločenských tancov. Popri tom sme získali vedomosti aj o slušnom správaní a galantnosti voči dievčatám. Ani sme sa nenazdali a bol tu ten dlho očakávaný večer, na ktorý sme sa všetci tak tešili. Náš slávnostný program sme otvorili úvodným valčíkom. Predviedli sme nacvičené spoločenské tance a nasledovala voľba kráľa a kráľovnej. Hoci to išlo všetkým super, porota mohla vybrať len dvoch. Boli to Adam Minarovič a Andrejka Gálisová. Potom sa už rozprúdila voľná zábava. Roztancovali sme rodičov aj učiteľov. Večer sa naozaj vydaril a budeme mať dlho na čo spomínať.

Dievčatá z 9.A

Návšteva

Čo sa to v škole deje? Len čo sa tu objavil, narobil poriadny rozruch. No každý sa s ním hneď spriatelil a pozýval ho medzi seba. Pýtate sa „kto“? Áno, Elwood, náš kamarát z Ameriky.

„Som Elwood a napriek tomu, že v skutočnosti sám nechodím, nevidím ani nepočujem, precestoval som už viac ako štyri milióny kilometrov, stretol tisícky ľudí na celom svete a pozrel sa na Zem z vesmíru cez okno raketoplánu Discovery. Nedávno som prijal pozvanie na Slovensko“. To sú slová Elwooda, ktorý sa znenazdajky ocitol medzi nami priamo v školských laviciach v Základnej škole v Bošanoch. Naučil nás, že ak máte nejaký sen, po ktorom veľmi túžite, s pomocou dobrých priateľov a milých ľudí, na ktorých sa môžete spofahnúť, sa dá tento sen dosiahnuť. Aj keď už stretol veľa významných osobností, Elwood sa najradšej stretáva so školákmi, s ktorými sa rozpráva o svojich dobrodružstvách a vymieňa si skúsenosti.

A tak to bolo aj v našej škole. Čakalo tu naňho veľa zaujímavých zážitkov. Elwooda k nám priviezla pani riaditeľka. Na úvod sa s našimi žiakmi a ich projektom zúčastnil učiteľskej konferencie v Partizánskom. Svojou prítomnosťou im výdatne pomohol prezentovať sa. Žiaci z 8.B mu ukázali Bošany a previedli ho po najzaujímavejších miestach v našej obci. Deti v školskej družine sa nesmierne tešili, keď ich Elwood navštívil. Spolu sa hrali, čítali si rozprávky, dokonca ho deti nakrmili. Bolo to veselé stretnutie. U šiestakov bol na angličtine- super príležitosť ako si precvičiť jeho rodný jazyk. 8. novembra si spolu so 7.A preštudovali mapu Ameriky a ukázali mu, akí sú zručí na výtvarnej výchove. Občas sa mu stalo, že ho decká riadne unavili. Najmä keď sa rozhodli, že ho na tanečnej naučia rôzne tanečné kreácie. U našich najmenších sa naučil čítať a písať písmená slovenskej abecedy a prváci boli pyšní na to, akí sú užitoční. Spolu s piatakmi nacvičoval tragickú hudobnú baladu o princeznej a princovi s Elwoodom v hlavnej úlohe. V strašidelnej maske dorazil na strašidelné čítanie a bola skvelá zábava. V 3.B preberali hmotnosť a to bola výborná príležitosť zistiť jeho váhu. V 2.A sa zahrhal rôzne hry a dostal od detí darček- krásne koráliky na pamiatku. S deťmi zo 4.A strávil celý školský deň a zavítal aj na návštevu k nim domov. V 3.A slávnostne prestrihol pásku na novej interaktívnej tabuli a ukázal deťom ako sa s ňou pracuje. Veru sme smútili, keď sme sa s ním museli rozlúčiť. Ale dúfajme, že si od nás odniesol mnoho krásnych a milých zážitkov. Rovnako aj my si budeme na neho dlho spomínať.

Vianoce prichádzajú...

Vianoce patria k najkrajším sviatkom roka. Nie všade sa oslavujú rovnako. Každá krajina EÚ si zachováva vlastné tradície a zvyky. Nie všade rozdáva darčeky Ježiško, nie všade sa na Štedrý večer pripravuje kapustnica a kapor a pranie: „Veselé Vianoce!“ znie v každej z nich inak. Chcete poznať ako?

Belgicko

Deti veriacich rodičov čakajú na Vianoce **Svätého Mikuláša**. V súčasnosti sa ale v mnohých rodinách objavuje v prvý sviatok vianočný i **Santa Klaus**. Popoludní sa tradične Belgičania chodia korčuľovať na zamrznuté kanály. Ak vôbec zamrznú.

„**Vrolijk Kerstfeest!**“ (po flámsky)

„**Joyeux Noel!**“ (po francúzsky)

Bulharsko

Vianočné sviatky sa slávia až do Troch kráľov. Vianočné darčeky rozdáva **Dedo Koleda** v noci zo Štedrého dňa na prvý sviatok vianočný. Darčeky sa ale rozdávajú aj na Troch kráľov. V žiadnej bulharskej rodine nechýba vianočný stromček.

„**Čestita koleda!**“

Česká republika

Vianočné sviatky sú sviatkami detí a rodiny. Štedrý deň je dňom splnených želaní. Tým, ktorí sa po celý deň pôstili sa zjaví zlaté prasiatko. Darčeky pod vianočný stromček nosí **Ježišek** a rozbaľujú sa po štedrovečernej večeri.

„**Veselé Vánoce!**“

Maďarsko

Medzi Maďarmi patria Vianoce po stáročia k najvýznamnejším sviatkom v roku. Je to aj preto, že v druhý sviatok vianočný si pripomínajú Svätého Štefana, patróna a zakladateľa Maďarska. Preto sú Vianoce nielen cirkevným, ale i celonárodným sviatkom. Na Štedrý deň by podľa starodávnych maďarských zvykov nikto nemal byť celkom sám. V minulosti preto do rodín k bohato prestretému stolu pozývali i chudobných žobrákov a tulákov. Darčeky nosí **Ježiško** pod vianočný stromček. Ale na rozdiel od nás si ich rozbaľujú už pred Štedrou večerou.

“Kellemes Karácsonyi Unnepeket!”

Poľsko

Oslava Vianoc je prakticky rovnaká ako u nás. Na Štedrý deň dopoludnia ešte gazdiné dokupujú posledné nákupy. Pečú vianočné sladkosti a varia dvanásť tradičných pokrmov. Oblúbenou úlohou detí na Štedrý deň je vyzieranie prvej hviezdičky na oblohe – biblickej betlehemskej hviezdy (**Gwiazdki**). Keď sa objaví, prichádza s ňou znamenie, že rodina si môže zasadiť k štedrovečernému stolu. Niektorí veria že hviezda prinášajú i darčeky, ale väčšina verí, že ich pod stromček nosí **Ježiško**.

“Wesolych Swiat Bozego Narodzenia!”

Rakúsko

Rakúšania milujú Vianoce a už niekoľko týždňov pred nimi pripravujú ručne vyrábané ozdoby na stromček – slamienky, orechy, sušené ovocie. Pečie sa niekoľko druhov vianočného pečiva. Každý z členov rodiny sa snaží aspoň jeden darček zhotoviť vlastnými rukami. Stále sa ešte udržiava domáca výroba jasličiek a betlehemčekov. Rovnako starostlivo zhotovujú aj adventné svietniky a vence. Pletú sa z jedľových vetiev a fialových stúh. Hlavnú nádielku darčekom oznamuje zvonček v podvečer na Štedrý deň. Keď doznie zvonenie, odoberú sa deti i dospelí k vianočnému stromčeku a radujú sa z darčekom, ktoré priniesol **Ježiško**.

“Froehliche Weihnachten!”

Veľká Británia

V Británii je hlavným vianočným sviatkom 25. december. Dávny zvykom je vystavovať vianočné pohľadnice na rímsu kozuba. Častý je rovnako zvyk pobožkať sa pod vetvičkou imela. **Santa Claus** prichádza v noci z 24. na 25. decembra a vstupuje do domu komínom, aby deťom naplnil ich pančuchy. Väčšinou v nich nájdú od neho sladkosti. Veľké darčeky rozbaľujú až potom, 25. decembra ráno.

Merry Christmas!”

Vianočné recepty

Ak patríte medzi tých, ktorí sa chystáte na Vianoce aj s vareškou v ruke, ponúkame zopár receptov na niečo dobré a sladké. Dobrú chuť!

Mandľové sucháre

Potrebuje:

5 bielkov
150g práškového cukru
150g hladkej múky
60g nelúpaných mandlí
60g lieskových orieškov
tuk na vymastenie formy

V miske vymiešame bielky s cukrom a s múkou. Pridáme pomleté mandle a oriešky. Cesto vylejeme do pripravenej formy- srnčí chrbát. Upečieme v dobre vyhriatej rúry. Po upečení ho aj s formou zabalíme do alobalu a necháme odpočívať do druhého dňa. Na druhý deň koláč vyklopíme z formy, nakrájame na veľmi tenké plátky a sušíme ich na plechu v rúre pri 150 °C.

Škoricové hviezdičky

Potrebuje:

100g práškový cukor	2KL mletej škorice
150g maslo	1/2KL prášku do pečiva
250g polohrubá múka	um
1ks vajce	2KL limetová šťava

Poleva: práškový cukor + limetová šťava

Zmäknuté maslo vymiešame spolu s vajcom a práškovým cukrom. Ďalej pridáme múku, mletú škoricu, prášok do pečiva, limetovú šťavu a um. Z týchto prísad vypracujeme cesto, ktoré potom rozvaľkáme na pomúčenej doske a vykrajujeme hviezdičky. Poukladáme ich na plech, na ktorý sme položili papier na pečenie. Vo vyhriatej rúre hviezdičky upečieme. Necháme vychladnúť a každú hviezdičku potrieme polevou, ktorú sme pripravili z práškového cukru a z limetovej šťavy. Nakoniec necháme stuhnúť.

N a z i m ň ú n ô t u

BOL RAZ JEDEN SNEHULIAČIK

Bol raz jeden snehuliačik
čo sa volal Roztrháčik.
Keď mu niekto pomohol,
on zas niečo roztrhol.
Pomohol mu syseľ,
roztrhol mu myseľ.
Pomohla mu muška,
roztrhol jej ušká.
A keď sa všetko skončilo,
hneď nám bolo veselo.

Tereza Mafinová 3.A

O SNEHOVEJ VLOČKE KATKE

Bolo 30. novembra, Ondreja, a padal prvý sneh. Medzi padajúcimi vločkami bola jedna, ktorá sa volala Katka. Bola strašne krásna, malá a biela.

Veľmi sa tešila, kedy dopadne na zem a vravela: „Ja sa tak teším, že si deti zo mňa urobia snehuliaka! Určite im urobím nesmiernu radosť.“ Ale keď dopadla na zem, zostala veľmi prekvapená, pretože vonku nebola ani jedna detská nôžka. Bola smutná a plakala... No o chvíľu začula z zvončekov. Bola to Anička so sánkami, ktorú padajúce snehové vločky vylákali von. Postavila si krásneho snehuliaka a nazvala ho- Očko. Snehová vločka Katka bola taká rozradostená, že od samej nezbednosti pošteklika Aničku na noštek.

A vy, deti, nie že budete celé vianočné prázdniny sedieť doma! Dobre si všimnite, čo s deje za oknami vašej izby. Možno práve vonku čaká takáto vločka, ktorá by vás rada pošteklika na nos.

Karolínka Gašparíková 3.A

Dievčatko so zápalkami

Bolo raz jedno dievčatko, ktoré si vykračovalo v pantofliach po ulici. Bolo veľmi hladné a bola mu zima. Sadlo si na zem a šuchlo zápalkou o múr. Pred dievčatkom stáli kachle s teplým plameňom. Keď zápalka zhasla, kachle zmizli. Dievčatko šuchlo ďalšou zápalkou o múr, uvidelo pestrý stôl a na ňom plnú hus. Zápalka zhasla a hus zmizla. Škrtlo ďalšiu zápalku a pred dievčatkom stál krásny vianočný stromček. Keď zhasla, zmizol. Pri ďalšej zápalke zažiarilo svetlo a objavila sa stará mama. Rýchlo zapálila ďalšie zápalky, aby starká nezmlzla. „Zoberiem ťa tam, kde nie je zima ani hlad“, povedala starká. Na novoročný deň našli dievčatko mŕtve. Zamrzlo s úsmevom na tvári.

E. Štefkovičová 3.B

Šťastné
a veselé
Vianoce!

